

N.F.S. Grundtvig “Johan Nordahl Bruuns Amindelse”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.7, november 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1816 (SJ: 297)

B *Anden udgave*, 1817 (SJ: 297)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

US *Udvalgte Skrifter* 3

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Henrik Yde

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

I øvrigt takkes cand.phil. Niels W. Bruun

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:290 |PS4:314 |US3:357

Johan Nordahl Bruuns Amindelse.

Seer du ei hjst ved Hakons Helle nær
Den matte Kiæmpe med det sjunkne Syærd!
Der fødtes han, der sukker han i Vaande,
Skal han sit Liv blandt Hedninger udaande?

Heimdal.

- 1 Hvad runger saa i Fjelde,
Hvad dønner over Søe?
Hvad gjalder saa med Vælde
Fra Bjerg til Mark og Øe?

- 2 |PS4:315 Hvad varsler vel den Torden?

Hvad vækker vel den Gru?
Hvad brast der vel i Norden?
Brast *Einars Bue* nu?

- 3 | **A:291** Hvi higer du tilbage
Min Aand, mod Østen hen,
Til Davids høie Klage
For Jonathan sin Ven?
- 4 Ak, Døn! ak vilst du sige
Til gamle Olavs Aand,
At nu brast Norges Rige
Udaf hans Kongehaand!
- 5 Ak, skal nu Olav springe
Fra Bord i Kjortel rød!
Skal over Grav det klinge,
Ak! Jonathan er død!
- 6 Skal Hedninger sig glæde
Og fange Overhaand?
Philistres Døttre kvæde
I Gath og Askalan!
- 7 Nei, Aand, lad af at grue!
Det toner over Strand:
Ei raader Einars Bue,
Men Gud for Norges Land.
- 8 | **A:292** | **US3:358** Kun milde Taarer rinde
Ved Olavs Hedenfart!
Livsligt er hans Minde,
Hans Støv opstander klart.
- 9 | **PS4:316** Lad Harpen liflig tone
Om Nordahl Jonathan!
Nu fandt han Norges Krone
I Christnes Fædreland!
- 10 Lad Vantro glad istemme:
Nu død er Christi Ven!
Den snart dog skal fornemme
At Christus lever end.
- 11 Ja, snart den skal fornemme,

At, Nordahl Bruun! din Aand
Er end i Norden hjemme
Som i sin Frelsers Haand.

- 12 I Fred skal Støvet sove,
Din Sjæl i Herrens Favn,
Og Trods, om Tidens Vove
Opsluge kan dit Navn!
- 13 |A:293| Nei som en venlig Stjerne
Det blinker over Bjerg,
Forlyster Venner fjerne,
Forfærder Trold og Dværg.
- 14 Naar Vikingen kuldseiler,
Den smiler giennem Sky,
Og klar i Sø sig speiler
Ved næste Morgengry.
- 15 Ja end i Tider fjerne
Fra høie Kirkestavn
Skal Norges Morgen-Stjerne
Man speide i dit Navn.
- 16 |PS4:317| Naar Kirken høit sig hæver
I Kæmpers Fødeland,
Din Aand med Sang nedsvæver
Til Fjeldets høie Gran.
- 17 |US3:359| Da skal forklaret runge
I Fjeld din Kæmperøst,
Din Aand det Kvad udsjunge
Som kvaldes i dit Bryst.
- 18 |A:294| Da skal sig og forklare
Det Qvad om Jonathan,
Og Klipperne skal svare
Til Klang fra Bøg og Gran.
-
- 19 Dog, min Aand, flye hid tilbage!
Breed ei Vinge, løft ei Bryn
Stir ei saa paa fjerne Dage!
Døgnet spotter kun dit Syn.

- 20 Skjul din Vinge, luk dit Øie
Suk din Sang som Herrens Ord!
Ingen Toner fra det Høie
Høre vil nu Mænd af Jord.
- 21 Over Svælget stir bedrøvet
Hen paa Kirke-Kæmpens Grav,
See nu sank med ham i Støvet
Norges gamle Bispestav,
Saae den ny du under Stjerne,
Ak, det var dog i det Fjerne!
- 22 Nær, og rede til at myrde
Ulven staaer ved Hyrdens Grav,
|A:295|PS4:318Hjorden drømmer sig til Hyrde,
Tager Skyggen for en Stav,
Ulven inderlig sig glæder,
Skiærer flux sig Faare-Klæder.
-
- 23 Nei Aand, ikke saa!
Lad Ulvene gaae!
Grib ei til Utide
Den henlagde Stav!
|US3:360Endnu maa vel skride
Et Skrud over Grav,
Før atter du svinge
Skal Staven i Nord,
Mod Ulvenes Bringe
I blodige Spor.
- 24 Lad hvile da Staven!
Tag Harpen i Haand,
Og hils over Graven
Den salige Aand!
- 25 Ja, hil dig som svinger
De lyslette Vinger
Saa høit over Muld!
Du Kaasen har fundet,
|A:296Du Krandsen har vundet,
Ja Kronen af Guld.
Ja, hil dig, du Gamle!
Gud Fader os samle

I Himmerigs Hald!
Jeg veed at med Glæde
Du hørde mig kvæde
Som christelig Skjald,
|PS4:319Jeg veed, hvor du bygger,
Der svandt alle Skygger,
Der faldt alle Skiæl,
Der skuer du funkle
Hvad her i det Dunkle
Du miskiendte vel.
Hvad end du ei ynder,
Det er mine Synder,
Dem tilgive Gud
I *Navnet* det milde
Som aarle og silde
Du stammede ud,
I Navnet der kunde,
Som *Grund over Grunde*¹,
|A:297Forene os her,
Trods Bølger og Banker
|US3:361I Aar og i Tanker
Trods Grunde og Skiær;
Det Navn du kan sjunge
Med aandelig Tunge
Nu gladelig hist,
Som Gud os vil unde
At sjunge saalunde
Eenstemmig forvist!

1

“In principio principiorum (sagde Oldingen, naar noget i min Tale mishagede ham) ja deri ere vi fuldkommen enige,” og hans faderlige Velsignelse paa Hans 70de Fødselsdag beføier og forpligter mig til at tale saa ved Hans Grav.